

Kaštánek

Rokytnice u Přerova

Prosinec 2018

Sobě nepodobný Ježíšek aneb adventní zamyšlení otce Tomáše

V rámci předvánoční besídky základní školy Rokytnice se náš kostel ve středu 12. prosince opět po roce do posledního místa zaplnil hosty. Pod vedením učitelek zpívaly jednotlivé třídy pěkné písničky a připomínaly myšlenky o smyslu adventu a vánočních tradic v České republice. Atmosféra byla sváteční, někdy rozverně veselá, jindy až dojemně krásná. Na tvářích všech přítomných bylo vidět, že Vánoce jsou pro nás bez ohledu na

náboženské vyznání dobou velmi důležitou. Věřící křesťan však zároveň těžko mohl necítit bolest nad tím, jak mnoho našich současníků zaškatulkovalo biblické poselství o narození Spasitele do kategorie historického kulturního dědictví. Ježíšek vystupující výhradně jako profesionální Dárkonosič není ani trochu podobný skutečnému Mariinu Synu, jemuž dodnes věnují miliony lidí po celém světě svoji důvěru a který se z lásky k nám dává nalézt v Eucharistii. Nepochybuji o tom, že skutečný Ježíš byl při vánoční besídce „doma“ a žehnal ze svatostánku našim nejmenším. Vánočně laděné setkání tolika lidí postrádajících osobní zkušenost s živým Bohem je pro naše farní společenství důležitou výzvou, abychom nebyli zahleděni do sebe a začali skutečně uvažovat víc misijně. Před koncem programu vánoční besídky zazpívaly děti z náboženství píseň ke cti Panny Marie a zaznělo následující slovo pana faráře:

"Milí rodiče, prarodiče a přátelé naší základní školy, hodina sdílené radosti, kterou si pro vás v tomto adventním čase připravili naši žáci pod trpělivým vedením pedagogického sboru, se blíží ke konci. Svátky narození Ježíše Krista už stojí přede dveřmi. Je na místě si přát nejen hodně zdraví a vánoční pohody, ale také rostoucí pochopení pro hodnotu rodiny skrze intenzivní prožívání vztahu rodičů k dětem a dětí k rodičům. Před několika dny se v Rokytnici narodilo děvčátko jménem Rozárka. Čekání na takovou událost jste mnozí zažili ve svém domě vícekrát. Také čtyřnásobná maminka Jana Murinová nám teď ústy několika dětí připomene, co zkušenost těhotenství může přinést do vztahu člověka s Bohem."

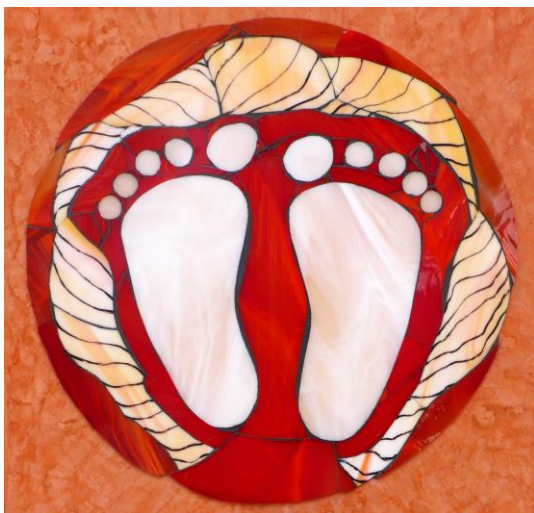
Pán nám požehnal čtyřmi dětmi. Pozoruji, jak mě každé těhotenství v něčem proměnilo. To první ze mě učinilo matku, poprvé jsem uviděla dvě čárky na testu, poprvé jsem radostnou novinu tiše oznamovala manželovi, poprvé jsme o našem tajemství věděli tři měsíce jen my a Bůh. Poprvé jsem zakoušela, že těhotenství, vývoj miminka opravdu nemám plně ve svých rukou. Že mě tak Bůh učí odevzdat se mu cele, přijmout toho, kdo přijde, přijmout to, co přijde - nepřijemné nevolnosti, euforické nálady a v posledních měsících strach z porodu. V každém mém těhotenství mě Bůh v této zkušenosti posunul dále a prohluboval moji proměnu. Za to ho velmi chválím a děkuji, hlavně když se dívám na své děti. Pán je stvořil, aby měl koho milovat a důvěřoval nám, že je budeme milovat spolu s ním.

Zdroj svědectví: Katolický týdeník

CHUDÝ KRÁL

Hvězda se třpytí nad betlémem,
jesličky voní senem.
Chudému králi stačilo málo,
děťátko v plenkách, na svět se smálo.
Když se on radoval z mála,
proč smutek odevšad na nás teď sálá?

Zkusme se radovat a usměv dát,
těm druhým ze srdce to samé přát.
Lásku jsme dostali od krále-dítěte,
ať nám ta v srdcích navždycky rozkveté.
I když jsme chudí, nemoc nás zmáhá,
bohatý bude ten, kdo z mála dává.

Jak se naše fara stala galerií

V neděli 28. října se konala na faře v Rokytnici vernisáž obrazů na téma Desatero Božích přikázání, které vytvořila umělkyně, paní Vladimíra Mikle. Jedná se o podivuhodný soubor deseti mozaikových symbolů z barevného opálového skla na dřevěných deskách pokrytých umělým mramorem (benátský štuk). Ze všech obcí naší farní rodiny se sešlo celkem asi 35 hostů, kteří měli zájem obrazy shlédnout. Zahájení proběhlo v režii duchovního správce, otce Tomáše, který neskrýval radost z hojné účasti.

Program vernisáže otevřela píseň (Neboť Bůh měl svět tak rád), kterou část přítomných spontánně podpořila zpěvem za doprovodu kytary. Následoval přednes

biblických veršů z Knihy Exodus, obsahujících plné znění tzv. Deseti slov daných Hospodinem Izraeli pro dobro celého lidstva za dnů Mojžíšových (cca 1250 př. Kr.). Potom se ujal slova pan Emil, manžel autorky díla, který nám poutavě vyprávěl o vzniku, použité technice a symbolice vystavených obrazů. Dále jsme měli možnost položit otázky na paní Vladimíru, která nám mimo jiné prozradila, že inspiraci pro krásný kříž na desce s třetím přikázáním získala od starých Keltů za svého pobytu ve Skotsku. Veliký ohlas vzbudila deska s tématem rodiny jako svatyně života (4. přikázání) v souvislosti s přikázáním Nebudeš vraždit!. Nedomnělnost lidského života je vyjádřena stylizovaným symbolem současného hnutí Pro life, na kterém jsou patrná chodidla nenarozeného dítěte v mateřském lůně. Hrůzu potratu dokresluje jasně červená barva pozadí. Naproti tomu rodina znázorněná ve tvaru srdce ze spojených rukou otce, matky a jejich dětí je zasazena do zeleného okraje z listoví stromu znázorňujícího lidský rod. To mimo jiné připomíná, že stabilní rodina založená na manželství muže a ženy je základem společnosti a jako taková se těší privilegovanému postavení mezi všemi možnými způsoby mezilidského soužití.

Symbolika barev je na celém Desateru velmi propracovaná. Okolí nepoctivé ruky šmátralky (7. přikázání) zdobí zlaté a stříbrné „peníze“ spolu s plátkem polodrahokamu. Sytě modrá barva pozadí u devátého přikázání evokuje biblický příběh o hříchu krále Davida, jenž vzplanul nešťastnou vášní vůči manželce jednoho ze svých oddaných vojáků, když ji z terasy královského paláce pozoroval při koupání. Hnědozelená barva desátého přikázání připomíná podobně nebezpečnou touhu po cizím majetku ve formě nemovitostí (domy, pole, lesy). Pan Emil v této souvislosti připomněl skandální pokus našich zákonodárců o zdanění náhrad za ukradený historický majetek křesťanských církví. Barva druhého přikázání znázorňujícího tajemství Nejsvětější Trojice je zářivě žlutá jako slunce, bez něhož není možný život.

Obrazy Desatera visí vedle sebe v jedné řadě, a tak vytvářejí celkový dojem plotu, nebo ochranné zdi, za kterou není radno chodit. Systematické a lehkomyšlné porušování Božích přikázání vytváří v naší době stav ohrožení, který v Písmu svatém popisuje modlitba žalmisty: Bože zástupů, proč jsi dal strhnout ohradu své vinice? Všichni ji obírají, kdo chodí kolem. Pustoší ji

kanec z lesa a polní zvěř ji spásá. Bože zástupů, vrať se! Shlédni z nebe a podívej se, pečuj o tuto révu! Ochraňuj, co tvá pravice zasadila, výhonek, který sis vypěstoval! (Žl 80,13-16).

Závěrečné slovo patřilo opět panu faráři, který se s námi podělil o komentář k vševidoucímu oku Hospodinovu na desce s prvním přikázáním. Boží vševědounost není důvodem k obavám z neustálé kontroly, ale k velké naději, že se nemůžeme dostat do takové situace, ze které by nás milosrdný Bůh nemohl zachránit. Potom otec Tomáš poděkoval autorce obrazů za dílo, na kterém obětavě pracovala více než dva roky, a omluvil se jí za svou nedostatečnou galantnost při jednání o podmínkách zakoupení obrazů pro naši farnost. Následovalo občerstvení provázené přátelskou debatou. Podávaly se domácí chlebičky, zákusky, ovoce a nápoje včetně voňavé kávy. Po dvou hodinách programu se přítomní farníci ztišili, aby mohla být pronesena žehnací modlitba nad zrekonstruovanými prostory fary. Ještě sice není vše hotovo, ale doufáme v Boží pomoc a prosíme o brzké dokončení zbývajících prací. V přímlovkách jsme prosili především za lidi, kteří se budou na rokytnické faře scházet, aby jim tam bylo dobře a dotýkala se jich Boží láska.

Chtěla bych při této příležitosti poděkovat všem, kdo se letos na faře účastnili brigád i nekonečného úklidu, zajišťovali občerstvení a různé další práce. Největší dík – a Pán Bůh zaplat' – patří našemu otci Tomáši Klíč za jeho obrovské nasazení, nezdolný optimismus a schopnost řešit věci za pochodu ve velmi nestandardním prostředí a nepohodlí, které probíhající rekonstrukci doprovázelo. Děkujeme Vám, otče Tomáši, a vyprošujeme Vám hojnost Božího požehnání, ochranu sv. Dominika, jakož i stálou pomoc Panny Marie potřebnou k Vašemu kněžskému povolání.

Vladimíra Vojtková

Nečekala jsem, jak mě Desatero zasáhne

Po říjnové vernisáži na faře jsem přemýšlela, jestli na mě nějaké umělecké dílo tolik zapůsobilo a zjistila jsem, že kromě ikony Nejsvětější Trojice a mimo hudbu, mě ještě nikdy nic tak neokouzlo. Když jsem naše Desatero uviděla poprvé, v sále ještě nikdo nebyl, jen manželé Miklovi. Jejich dílo mě oslovilo nejdříve svou uměleckou krásou. Potom jsem uviděla ty nožičky u pátého přikázání. To byla úplně fyzická bolest.. jako rána do srdce. Musela jsem na chvíli odejít. Ještě teď totiž vnímám v sobě nožičky svých dětí a pak, když vím, co zbyde z dětského tělíčka, když mu vezmou život.. Myslím, že potrat je nejstrašnější podoba zla. Bůh dává život v takové dokonalosti a tisíci příslibech a nenarozené děti se k Němu vracejí dřív, než se mohly nadechnout. Místo lásky, kterou měly přijímat a pak samy milovat, dostanou ortel smrti od svých vlastních rodičů. Jaká rána pro Trojjediné Boží Srdce - mateřské i otcovské současně!

Když pan Emil vysvětloval jednotlivé obrazy, zářila z toho všeho na mě Boží Láska - v prvních třech ve Svém Majestátu a Svatosti, ve čtvrtém ve Své Něžnosti a těch dalších ve Svém Milosrdenství.. První tři přikázání jsou tak silně a úžasně vyjádřené, že bych se chtěla poklonit až k zemi před Všudypřítomným a Všemohoucím Hospodinem, stulit se do náruče Nejsvětější Trojice a políbit Kříž a tak jako paní Vladimíra do něj vtiskla svou krev, dát Bohu sebe samu.. Je tak nádherné, že Ježíš shrnul všechna přikázání do těchto slov: Miluj svého Boha celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou silou, celou svou myslí a bližního jako sám sebe! Myslím, že kdyby člověk zachovával všechna ostatní přikázání, ale nemiloval vroucně Boha, velmi by Ho zarmucoval. Paní Vladimíra i toto dokázala zdůraznit. Ve všech obrazech je veliká Boží touha po

lásce člověka, Jeho žárlivá láska. Jsem tím úplně uchvácená. Je to tak něco jiného, než když si to člověk přečte jako příkazy, nebo když jsme se to jako děti učily nazpaměť a nikdo nám to nevysvětlil. Chtěla bych být alespoň na chvíli katechumenkou, aby mi to někdo vysvětlil u těchto obrazů. Obdivuju paní Vladimíru. Má tak citlivé srdce pro Pána a je tak obdarovaná, aby vytvářela krásu, která se dotýká duše. Oba manželé jsou tak milí a pokorní, vzácní - setkání s nimi je požehnáním.

S vděčností Pavla Palásková

Zasadili jsme Strom svobody

V sobotu 27. října 2018 proběhly v Brodku u Přerova oslavy stého výročí vzniku Československa organizované Volným sdružením Strom svobody a vedením obce. Byly důstojné a v přesně v duchu, jaký jsme si při vzniku našeho Volného sdružení Strom svobody předsevzali. Byla to lidová slavnost se zapojením všech, kteří o účast projeví zájem. Nyní bych všem organizátorům a vystupujícím rád poděkoval. Bezchybně hudbě pana Františka Tkadlece, divadelnímu souboru za přesvědčivého TGM, milým dětem a paním učitelkám z mateřské

školy, oduševnělým recitátorům ze základní školy, nádherným krojovaným dětem i jejich dospělým spoluúčinkujícím ze souboru Majetínek, otužilým sokolkám a krojovaným sokolům, krásným šampiónkám – mažoretkám, skvělým a obětavým hasičům, krojovaným skautům s jejich lukostřelbou, Vlastíkovi Krejčířikovi za moderování, panu starostovi a celému vedení našeho městysu za dobrou spolupráci a našemu drahému otci Tomášovi za krásné vyvrcholení sobotní slavnosti.

Obrovský dík patří také paní Věře Hrabalové a panu doktoru Františku Hýbloví za přípravu úžasné výstavy v knihovně. Děkuji velmi srdečně Františku Kovářovi a Josefu Sovjákovi za jejich obětavou práci při zajištění stromů pro výsadbu, pamětní skříňky a jejího obsahu a spoustu dalších věcí kolem slavnosti. Skvělí byli také další naši dobrovolníci Jana Sovjáková, Jana a Martin Hanákovi a Lída Strejčková, kteří vyrobili 450 ks trikolór, ozdobili náš Strom svobody a ozdobili účastníky slavnosti – moc děkuji. Děkuji také panu Navrátilovi za ozvučení, panu Janu Teimerovi za fotografické zdokumentování slavnosti, paní Dienerové za pomoc s koordinací programu a pěvcům opery Moravského divadla Olomouc paní Dvořákové a panu Vaculíkovi.

V neděli 28. října 2018 pak naše oslavy pokračovaly nejdříve v Lukové, kde osadnímu výboru a místním hasičům patří všechna čest a poděkování za krásnou přípravu výsadby Stromu Svobody a za zorganizování bohaté účasti obyvatel Lukové na slavnosti výsadby. A v Brodku pak v odpoledních hodinách proběhla výborně připravená a velmi inspirativní a obohacující soutěž Brodek včera a dnes, za jejíž přípravu a průběh srdečně děkuji komunitě katolíků v čele s paní Jitkou Navrátilovou a medvědářům v čele s paní Ludmilou Dohnalovou. Paní Dohnalové patří také velký dík a obdiv za výrobu krásných výročních perníčků.

Rád bych také poděkoval občanům Brodku u Přerova, Lukové a dalším návštěvníkům slavnosti za bohatou účast. Navzdory nepříznivému počasí se všech akcí zúčastnilo přes šest set lidí! Také podávám informaci o výsledku veřejné sbírky, kterou jsme při příležitosti oslav organizovali. Sbírkou jsme získali celkem 17.450,- Kč. Úhrada stromů – lip srdčitých pro výsadbu v Brodku u Přerova a v Lukové činila 3.450,- Kč. Zůstává 14.000,- Kč, které budou přesně v duchu záměru sbírky rozděleny mezi děti se zdravotním či sociálním znevýhodněním z našeho městysu. Příslušné darovací smlouvy budou uzavřeny do 31.12.2018.

Milí spoluobčané, jsem hrdý na fakt, že v Brodsku u Přerova a v Lukovce žijí tak báječní lidé jako jste vy, kterým na věcech záleží a kterým nebyly lhotejně tak významné oslavy vzniku naší republiky. Ještě jednou děkuji, že jste přišli, že jste se aktivně zúčastnili, abychom společně oslavili velký svátek svobody a demokracie.

Jaroslav Strejček
Volné sdružení Strom svobody

Betlémská flétna

Starý pastýř stál v poli, opřený o hůl, hlavu zakloněnou, a díval se na hvězdy. „Přijde“, řekl. – „Kdy přijde?“ ptal se vnuk. – „Brzy!“ Ostatní pastýři se smáli. „Prý brzy!“ posmívali se. „Takhle už mluvíš léta!“ Stařec si nevšiml jejich posměšků. Jeho srdce bylo plné očekávání.

„Bude mít zlatou korunu?“ vyptával se vnouček. „Ano!“ – „A stříbrný meč?“ – „To víš.“ – „A purpurový plášť?“ – „To víš, že ano.“ To vnuka uspokojilo. Ach, proč mu přitakal, když tomu sám nevěří? Jak vlastně přijde? Na oblacích z nebes? Z

věčnosti? Jako dítě? Jako chudák nebo jako bohatec? Asi nebude mít ani korunu, ani meč, ani purpurový plášť ... ale bude mocnější než jiní králové! Jak to jen vnukovi vysvětlit, aby to pochopil? Chlapec seděl na kameni a hrál na flétnu. Starý pastýř naslouchal. A chlapec hrál den ode dne lépe, čím dál líbezněji. Cvičil denně několik hodin. Jestli tomu je tak, jak dědeček říká, pak musím být připravený, až král přijde – myslel si chlapec. Nikdo nehraje líp než já. Král určitě nepřeslechne, jak mu budu hrát svoji píseň. Král mě za to odmění. Zlatem, stříbrem, purpurem! Třeba mě učiní bohatým a ostatní budou žasnout a závidět mi!

A přišlo to: jedné noci byla na obloze právě ta hvězdná znamení, která dědeček očekával a vyhlížel. Hvězdy planuly daleko jasněji než jindy. Nad městem Betlémem stála velká hvězda. Pak se objevili andělé a volali: „Nebojte se! Dnes se vám narodil Spasitel!“ Chlapec jim běžel vstříc, proti světlu. Pod kožichem měl na prsou flétnu. Běžel co nejrychleji. Doběhl, zastavil se a užasle zíral na děťátko. Leželo v jeslích zavinuté v plenkách. Jeden muž a žena na něj radostně hleděli. Ostatní pastýři, kteří doběhli za ním, klesli na kolena. I dědeček se mu klaněl a vzýval ho.

Chlapec byl celý zaražený a zklamaný. Tohle že je ten král, o němž děd tolikrát mluvil? Ne, to musí být omyl. Vždyť je to mimino, chudinka nějaká! Tomu tedy svou píseň hrát nebude. Odvrátil se a vydal se zpátky do noci. Měl zlost. A neviděl už otevřené nebe ani anděly vznášející se nad chlévem. Potom zaslechl, jak novorozenátko pláče. Nechtěl poslouchat ten pláč. Přitiskl si dlaně na uši a běžel dál. Ale pláč ho následoval, pronikal do jeho srdce a přitahoval ho zpátky k jesličkám. Zastavil se, ohlédl a viděl, jak Maria a Josef i všichni pastýři se snaží utěšit plačící robátko. Ale marně, marně. Copak mu jen asi schází? Chlapce ten nářek přímo bolel. Dostal nápad: vrátil se, vytáhl flétnu ze záňadří a začal hrát svou píseň. A vida! Dítě se ztišilo, poslední nepatrný vzlyk v jeho hrdélku skončil jasně-

ším tónem. Děťátko pohlédlo na muzikanta a usmálo se na něj., jako když se rozvíje první růžové poupě. Veliká radost oblila chlapce, pocítil krásné teplo ve své hrudi. Ten úsměv, ach ten úsměv! Nevyměnil by ho za veškeré zlato, stříbro a purpur světa.

autor: Max Bolliger, z knihy Betlémská flétna a jiné vánoční povídky

U apoštola je nejdůležitější láska. Láska ne proto, že je bližní sympatický, prospěšný bohatý, vlivný a třeba jen vděčný, To jsou příliš nízké důvody... Právě láska se povznáší nad stvoření a tone v Bohu. V Něm, pro Něho a skrze Něho miluje všechny, dobré i zlé, přátele i nepřátele. Ke všem vztahuje milující dlaň, za všechny se modlí, za všechny trpí, všem přeje dobro, touží po štěstí pro všechny, neboť tak chce Bůh. Kdo právě z takové lásky koná vše, co jen je v jeho silách, aby Bohu skrze Neposkvrněnou získal osvobodil z okovů zla a obšťastnil co nejvíce duší, ten bude slavit vítězství.

sv. Maxmilián Maria Kolbe

OČEKÁVANÉ UDÁLOSTI

www.farni-musle.cz

MINISTRANTSKÁ SCHŮZKA

ROKYTNICE-fara, neděle 23.12. v 16:00

VÁNOČNÍ KONCERT

ROKYTNICE, úterý 25.12. v 17:00
CITOV, středa 26.12. v 10:30

ADORAČNÍ DEN

ke cti Pražského Jezulátka
ZA POSVĚCENÍ RODIN
CITOV, pátek 28.12.
od 10:45 do 17:00

SILVESTROVSKÁ VYCHÁZKA

CÍSAŘOV, pondělí 31.12. od 13:00

TE DEUM 2018

ROKYTNICE, pondělí 31.12. v 17:00
adorace, v 18:00 mše svatá.

KADIDLO PRO KRÁLE

ROKYTNICE, pátek 4.1. v 17:00

Mše svatá s následnou adorací pro děti,
na kterou jsou v kostýmech zváni všichni
koledníci.

FATIMSKÁ SOBOTA

BRODEK, sobota 5.1. v 7:00

Během devíti měsíců (říjen až červen)
prosíme společně s Pannou Marií o
dostatek vláhy v naší krajině.

ADORACE SJVS,

ROKYTNICE, neděle 6.1. v 17:00

MODLITBY MLÁDEŽĚ

PREROV, pátek 11.1 v 19:30

SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE

s papežem Františkem
PANAMA CITY
od úterý 22.1 do neděle 27.1

FARNÍ PLES

KOKORY, sobota 26.1 ve 20:00

SPOLČO MUŽŮ 30+

ROKYTNICE-fara, středa 30.1 v 18:00

FARNÍ PLES

PREROV- měšťák, sobota 2.2 ve 20:00

Kdyby měl někdo jakékoliv připomínky, nápady, doporučení, prosím zanechte vzkaz na emailu: redakce.kastanek@seznam.cz nebo v kostele v sakristii. Děkujeme :) A přejeme krásné užití Štědrovečerního večera a šťastný Nový rok :)